

længer have denne Ret til at foretage almindelige Dyrstidsforanstaltninger. Og dernæst vil man have det Beløb, der er stillet til Raadighed efter § 1, 81 Mill. Kr. nedsat. Det vil altsaa sige, at man vil have Dyrstidsloven forringet, saaledes at Loven, naar den endelig kommer, bliver ringere end det Lovforslag, som foreligger fra Ministeren. Jeg maa straks sige, at jeg absolut maa tage Afstand fra Venstres nye Principper, og jeg antager for øvrigt, at Venstre til syvende og sidst vil blive alene med disse nye Principper.

Det siges saa, at man som Erstatning for de 81 Millioner Kr., man tager bort af efter § 1, vil foretage en Prisedsættelse paa de to Varer, Brød og Smør. Men det er ikke nogen fyldestgørende Erstatning. Det er under alle Omstændigheder givet, at hvis denne Plan gennemføres, som Venstres Ordfører her har skitseret paa sit Partis Vegne, vil en Række Kommuner være vanskeligere stillede, naar Talen er om kommunale Dyrstidsforanstaltninger, end hidtil. Der er adskillige Købstæder og vel ogsaa Landkommuner, der helt ud har udnyttet Dyrstidslovens § 1 og ogsaa har anvendt betydelige Beløb efter § 2, og disse Kommuner vil gøre det samme, formener jeg, hvis Lovforslaget, som det her foreligger, vedtages. Disse Kommuner vil antagelig stille sig saaledes overfor Lovforslaget, hvis det bliver til Lov i den Skikkelse, det har nu, at de i det væsentlige vil anvende de 18 Kr. pr. Indbygger, der stilles til Raadighed efter § 1 til Foranstaltninger, der kommer den mindre bemidlede, altsaa en begrænset Del af Befolkningen til gode, og ved Siden deraf vil de iværksætte Foranstaltninger af almindelig Karakter, f. Eks. Nedsættelse af Brød- og Smørpriserne til Fordel for alle Beboerne i Kommunen og dække to Trediedele af Udgifterne dertil af Kommunens egen Kasse og søge Statstilskud til Resten, altsaa en Trediedel. Men hvis nu noget af dette Beløb, 81 Millioner Kr., tages bort, saa at man ikke mere kan regne med 18 Kr. pr. Indbygger, bliver der kun et ringe Beløb at virke med til Fordel for den Del af Befolkningen, der er særlig vanskelig stillet under Krigen; og Kommunerne vil være afskaarne fra at foretage Foranstaltninger, f. Eks. Nedsættelse af Priser, til Fordel for alle, altsaa ogsaa den ubemidlede Del af Befolkningen, efter § 2, idet de alene er henviste til eventuelle Nedsættelser, som Staten foretager.

Efter dette svinder Venstres nye Princip i Virkeligheden ind til, at man vil gøre Loven ringere, end det foreliggende Lovforslag tilsigter; dette er det faktiske Forhold (*Martin Hansen*: Nej!) Dette er det faktiske Forhold, og det er yderligere understreget derved, at Venstres Ordfører bestemt har taget Afstand fra det konservative Partis Ordførers Krav om, at de almindelige Foranstaltninger, som Staten skulde foretage, skulde gælde en Række Varer, saasom Brød, Sukker, Kartofler, Mel, Smør, Ost o. s. v. Det ærede Medlem har rigtigt sagt, at det vilde koste mange Penge, mange flere Penge, end der vil blive Tale om efter Lovforslaget, som det foreligger. Men det har det konservative Partis Ordfører ganske sikkert været fuldt ud paa det rene med; alligevel er han ikke vejet tilbage for at stille Forslag derom, og det hilser jeg med Glæde. Jeg ser i disse Udtalelser af det konservative Partis Ordfører et Vidnesbyrd om, at man lettere vil finde Forstaaelse der for videregaaende Dyrstidsforanstaltninger, end det hidtil har været muligt at finde hos Venstre. Jeg havde glædet mig til, at Venstre paa dette Omraade vilde have stillet sig paa et andet Standpunkt; nærmere ved det, som vi Gang paa Gang har forfægtet, men jeg er blevet skuffet i mine Forventninger, skuffet efter de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Sorø (*Martin Hansen*) fremsatte i Dag.

Indenrigsministeren (Rode): Der maa afgjort have hvilet en Del Uklarhed over Venstres ærede Ordførers Udtalelser, naar hans første Foredrag kan fremkalde et Indtryk, som vækker Glæde hos det socialdemokratiske Medlem, og hans næste Udtalelse det Indtryk, at det, som det ærede Medlem tilsigter, er en Forringelse af Loven. Jeg har hverken villet udtale en Glæde over hans første Udtalelser eller, at jeg troede, at han vilde forringe Loven, jeg maa sige, at det sidste tror jeg i Virkeligheden ikke er det ærede Medlems Hensigt. Jeg har det Indtryk efter de to Taler, som er holdte her, at det ærede Medlem og hans Parti ikke rigtig ved, hvad det er, de vil. Det ærede Medlem har skitseret en Plan, men er ikke trængt saaledes ind i den, at han kan overskue Rækkevidden af den. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Rønne (*Hauge*) sagde, at hvis det, det ærede Medlem fra Sorø (*Martin Hansen*) sagde første Gang, saaledes som ogsaa jeg havde forstaaet,